

ДАВАЙ, ГРИША, ДАВАЙ!

Ja, Šumska, Punokrvna, Tiha Divljina, Vihorova Nevesta – u zoru, bosonoga, berem koprive i zelje, mokro i rošno, ulazeći u šumu sve dublje i dublje.

Moj je stan proplanak, malen i sa svih strana zaklonjen gustom šumom. Tu samo Sunčevo oko dopire i, eto, ono će me gledati razodevenu i rasplesanu, po ritmu pesme koju čujem iznutra i koja mi razgoreva sva čula.

Давай, Гриша, давай!

Smilj je već kod svojih košnica, van sveta i van vremena, sa svojom pravom porodicom. Nikada ga nisam pitala, jer sam slutila da zna ime svake pčele i da sa Maticom pažljivo priprema savršenstvo života, njenog i njegovog. Mislim da je voleo Maticu kao što muškarac voli ženu, iz nepojmljivih dušinih dubina, daleko od svega telesnog.

Медведь и пчелка

Na stolu se puši mirisna kukuruzna kaša sa zeljem i koprivom. Evo i Smilja sa zemljanom činijom punom ovčijeg kiselog mleka.

Gleda me milujuće dok doručujemo u tišini. Priroda zuji, bruji, cvrkuće, šumi lišće, raslađuje nas lahor koji od vremena do vremena donese i poneki listić na sto.

Mi smo oduvek zajedno. Samo što Smilj ima plave, a ja braon oči.

Kada nam je život precizno ucrtao tačku susreta, znala sam da je to zauvek.

A Smilj je sa sobom, kao zalag za večnost, doveo rasnog belog konja kome sam odmah nadenula ime Ženjkica Butov. Kazalo mi se samo.

(Давай, Гриша, давай!)

Jahala sam neosedlanog Ženjkicu, svaki dan, svako prepodne, i za vrelih leta, i po vejavi-ci, i po daždu, i u svakoj prilici i neprilici. Nekada pospano prislonjena grudima na njegova leđa u sporom kasu, nekada uspravna i odlučna, čvrsto ga butinama stežući preko slabina, a nekada mahnito, divlje, opasno i neprisebno. Umela sam da ga razigram, rasplešem, da ga oznojim, pregrejem, a onda sam i ja bivala pregrejana, oznojena, vrela i opasna.

Быстрые, быстрые, я горю!

Na ivici šume, mrk i prav kao jablan stoji Griša. Ženjkica i dalje silovito galopira, ali bez mene.

Ja već trčim prema Griši, a on k meni.
Grlimo se kao Prvi put, kao Uvek.
Ne znam koliko ću živeti, ali toj Gladi neću naći ime.

Давай, Гриша, давай!

Predveče blede zvezde unose mir u moju dušu.
Moje su misli jednostavne.
Mogla bih reći da je to sreća.